

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอน
อ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 3
Development of Training Curriculum Enhancing Thai Language Reading and
Writing Teaching Ability of Thai Language Teachers under
Narathiwat Primary Educational Service Area Office 3

วรนาฏ สุคนธ์รัตน์¹, วิมลรัตน์ จตุรานนท์², สิริวรรณ จรัสวีวัฒน์³
Woranart Sukontarat¹, Wimonrat Chaturanon², Sirawan Jaradrawiwat³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 3 และศึกษาผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรม กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่ไม่จบวิชาเอกภาษาไทย และสอนนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จำนวน 20 คน วิธีดำเนินการวิจัย มี 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ระยะที่ 2 การศึกษาผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย 2 กลุ่มที่ไม่อิสระจากกัน และการหาค่าดัชนีประสิทธิผล ผลการวิจัย พบว่า 1) หลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบ คือ สภาพปัญหาและความจำเป็น หลักการของหลักสูตรฝึกอบรม จุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรม เนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม กิจกรรมการฝึกอบรม สื่อประกอบการฝึกอบรม และการวัดและประเมินผลการฝึกอบรม ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 2) ผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรม พบว่า คะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย หลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าดัชนีประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมเท่ากับ 0.6387 ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 63.87 มีการนำความรู้ไปใช้วางแผนเตรียมการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ไปปฏิบัติร้อยละ 84.41 และเจตคติที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: หลักสูตรฝึกอบรม, ความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย, เจตคติ

¹ นิสิตหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

² Ed.D. Student, Curriculum and Instruction Program, Faculty of Education, Burapha University

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., มหาวิทยาลัยบูรพา, อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

⁴ Assist. Prof. Dr., Burapha University, Advisor.

⁵ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา, อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

⁶ Assist. Prof. Dr., Faculty of Education, Burapha University, Co-Advisor

Corresponding Author E-mail: vannarak9999@hotmail.com

Abstract

This study aimed to develop a training curriculum and investigated the effects of implementing the training curriculum enhancing the teaching of Thai language reading and writing for Thai language teachers in Narathiwat Primary Educational Service Area Office 3. The participants were 20 Thai language teachers selected through the inclusion criteria of having no educational qualification in Thai Language and currently teaching Thai-as-a-second-language students (TSL). The study was conducted in two phases: In Phase 1, the training curriculum development. In Phase 2, the curriculum implementation. Data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, dependent t-test, and Effectiveness Index (EI). The results revealed that : 1) The training curriculum enhancing the teaching of Thai language reading and writing for Thai language teachers in Narathiwat Primary Educational Service Area Office 3 was constructed with components of problems and necessities, principles, objectives, curriculum contents, activities, supplementary materials, and assessment. The curriculum draft was validated for suitability and produced a high mean score. 2) The curriculum was subsequently implemented and revealed that the post-training mean score of knowledge to teach Thai reading and writing was significantly higher than that of the pre-training at the .05 level with 0.6387 EI, suggesting that 63.87% of the trainees gained increased knowledge, the most of the participants (84.41%) further applied the obtained knowledge in their planning and instructional implementation for Thai reading and writing, and their attitudes towards the training curriculum were extremely positive.

Keywords: Training Curriculum, Thai Language Reading and Writing Teaching Ability, Attitude

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยจัดการศึกษาตามมาตรฐาน (Stand-based education) ซึ่งอยู่บนหลักการพื้นฐานที่ว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ และจะได้รับการจัดเตรียมให้มีมาตรฐานทั้งความรู้และความสามารถ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยเฉพาะครูผู้สอนจึงต้องเตรียมโอกาสให้ผู้เรียนสามารถบรรลุตามมาตรฐานที่วางไว้ หรือเรียกว่า opportunity to learn standards (นาตยา ปิณฑนันทน์, 2545, น. 85) ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย จึงจำเป็นต้องพยายามพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย เพื่อให้ให้นักเรียนอ่านออก เขียนได้ ซึ่งถือเป็นพื้นฐาน และหัวใจสำคัญของกลุ่มสาระภาษาไทย และการเรียนการสอนในกลุ่มสาระอื่นๆ เพื่อนำพาให้ผู้เรียนสามารถบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ได้ แต่จากผลทดสอบประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพผู้เรียน (National Test : NT) ในหลายปีที่ผ่านมา พบว่า ผลการทดสอบด้านภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ภาพรวมในระดับประเทศมีค่าเฉลี่ยไม่ถึงห้าสิบเปอร์เซ็นต์ โดยผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (NT) ภาพรวมระดับประเทศในปีการศึกษา 2563 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564) จากจำนวนเด็กปกติที่เข้าสอบทั้งหมด 653,504 คน ผลการทดสอบด้านภาษา (Thai Language) คะแนนเต็ม 100 คะแนน คะแนนร้อยละของจำนวนนักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ปรับปรุง และพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 52.42 ซึ่งมากกว่าครึ่งของนักเรียนทั้งหมด ผลของคะแนนดังกล่าวอาจเป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาของนักเรียนที่ได้คะแนนไม่ถึงครึ่งว่า ปัญหาหนึ่งของการทำข้อสอบไม่ได้อาจมีผลมาจากการที่นักเรียนอ่านหนังสือไม่ออก ไม่สามารถอ่านใจของข้อสอบได้เข้าใจ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ประกาศให้ปี 2558 เป็นปีปลอดนักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ซึ่งในแต่ละระดับชั้นจะมีเป้าหมายที่ต่างกันไป คือ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 อ่านได้ เขียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต้องอ่านคล่อง เขียนคล่อง และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ต้องอ่านออก อ่านรู้เรื่อง และสรุปใจความได้ และกำหนดมาตรการให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดทำข้อมูลการอ่านการเขียนของนักเรียนในทุกระดับชั้น วิเคราะห์ข้อมูล สรุปรายงานต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปรับระบบบริหารจัดการ รวมถึงการกำกับ ติดตาม นิเทศ จัดทำแผนงาน โครงการ และกิจกรรมให้ความช่วยเหลือสถานศึกษาในการดำเนินงานแก้ไขปัญหาการอ่าน การเขียนภาษาไทยของนักเรียนอย่างจริงจัง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559)

ในส่วนของผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (NT) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 3 จากจำนวนเด็กที่เข้าสอบทั้งหมด 2,088 คน ความสามารถด้านภาษา (Thai Language) มีค่าเฉลี่ยรวมระดับเขตพื้นที่ของความสามารถด้านภาษาอยู่ที่ ร้อยละ 31.80 และจำนวนนักเรียนที่ได้คะแนนในระดับ พอใช้ และปรับปรุง รวมกันอยู่ที่ 1,686 คน คิดเป็นร้อยละ 86.02 ซึ่งสอดคล้องกับรายงานผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (Reading Test: RT) ในปีการศึกษา 2563 จากนักเรียนเข้าสอบ 2,183 คน พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่อ่านออกเสียงได้ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 44.60 ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 74.14 คะแนนอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 17.79 และระดับปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 36.81 และยังคงมีนักเรียนที่ต้องได้รับการช่วยเหลือให้อ่านเขียนคล่อง จำนวน 1,025 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564) ซึ่งจากผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านข้างต้น นักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่มีผลการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้มีจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการที่นักเรียนส่วนใหญ่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 3 ใช้ภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาที่หนึ่งในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ไม่คุ้นเคยกับภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาหลักที่ต้องใช้ในการสื่อสารกับครู และใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ของนักเรียนเป็นเรื่องที่ควรได้รับการแก้ปัญหาโดยเร่งด่วน เพราะจะส่งผลถึงการเรียนรู้ในกลุ่มสาระภาษาไทย และกลุ่มสาระอื่น ๆ ต่อไปด้วย ซึ่งหากครูผู้สอนสามารถแก้ปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ของนักเรียนได้ตั้งแต่ในช่วงแรกเริ่ม ตั้งแต่พบว่าเด็กมีปัญหา ไม่ปล่อยให้ปัญหาลุกลามไปจนถึงระดับชั้นที่สูงขึ้น น่าจะส่งผลดีต่อการเรียนรู้ของเด็ก เพราะภาษาไทยเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้เนื้อหาตามกลุ่มสาระต่างๆ หากเด็กอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ย่อมเป็นอุปสรรคใหญ่ในการเรียนรู้ทุก ๆ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียน สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 3 คือ การขาดแคลนครูที่จบในวิชาเอกภาษาไทยที่สอนนักเรียนในระดับประถมศึกษา จากสถิติจำนวนครูผู้สอนที่จบการศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ปี 2562 มีทั้งสิ้นจำนวน 80 คน เป็นครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาส สอนในระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 36 คน ที่เหลือเป็นครูวิชาเอกภาษาไทยที่สอนในระดับประถมศึกษา จำนวน 34 คน กระจายอยู่ใน 75 โรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 3 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าชั้นเรียนระดับประถมศึกษา ยังคงขาดครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่จบวิชาเอกภาษาไทย และต้องใช้ครูที่จบวิชาเอกอื่นมาสอนภาษาไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการนิเทศติดตามการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ของครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 3 พบปัญหาสำคัญของครูที่ไม่ได้จบวิชาเอกภาษาไทย แต่ต้องมาสอนภาษาไทย คือ ครูไม่มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งการผลิตสื่อที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยให้กับเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 3, 2562) ซึ่งปัญหาดังกล่าวนี้อาจเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้คุณภาพการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนในชั้นประถมศึกษาทั้งในเรื่องของการอ่านออก เขียนได้ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการเรียนการภาษาไทย และการเรียนรู้ในเนื้อหาในกลุ่มสาระอื่นอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ และส่งผลกระทบในระยะยาวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในภาพรวมอีกด้วย

ด้วยปัญหาและเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้อง และต้องรับผิดชอบต่อปัญหาดังกล่าวในการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนสถานศึกษาในการดำเนินการแก้ไขปัญหาอ่านเขียนภาษาไทยของนักเรียน จึงสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 3 เพื่อใช้ในการฝึกอบรมครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ให้มีความพร้อมในการจัดการเรียนรู้อ่าน และเขียนภาษาไทยให้กับนักเรียน โดยเฉพาะเพื่อช่วยเหลือและพัฒนานักเรียนที่มีปัญหาการอ่าน และเขียนภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 3

2. เพื่อศึกษาผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 3 ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

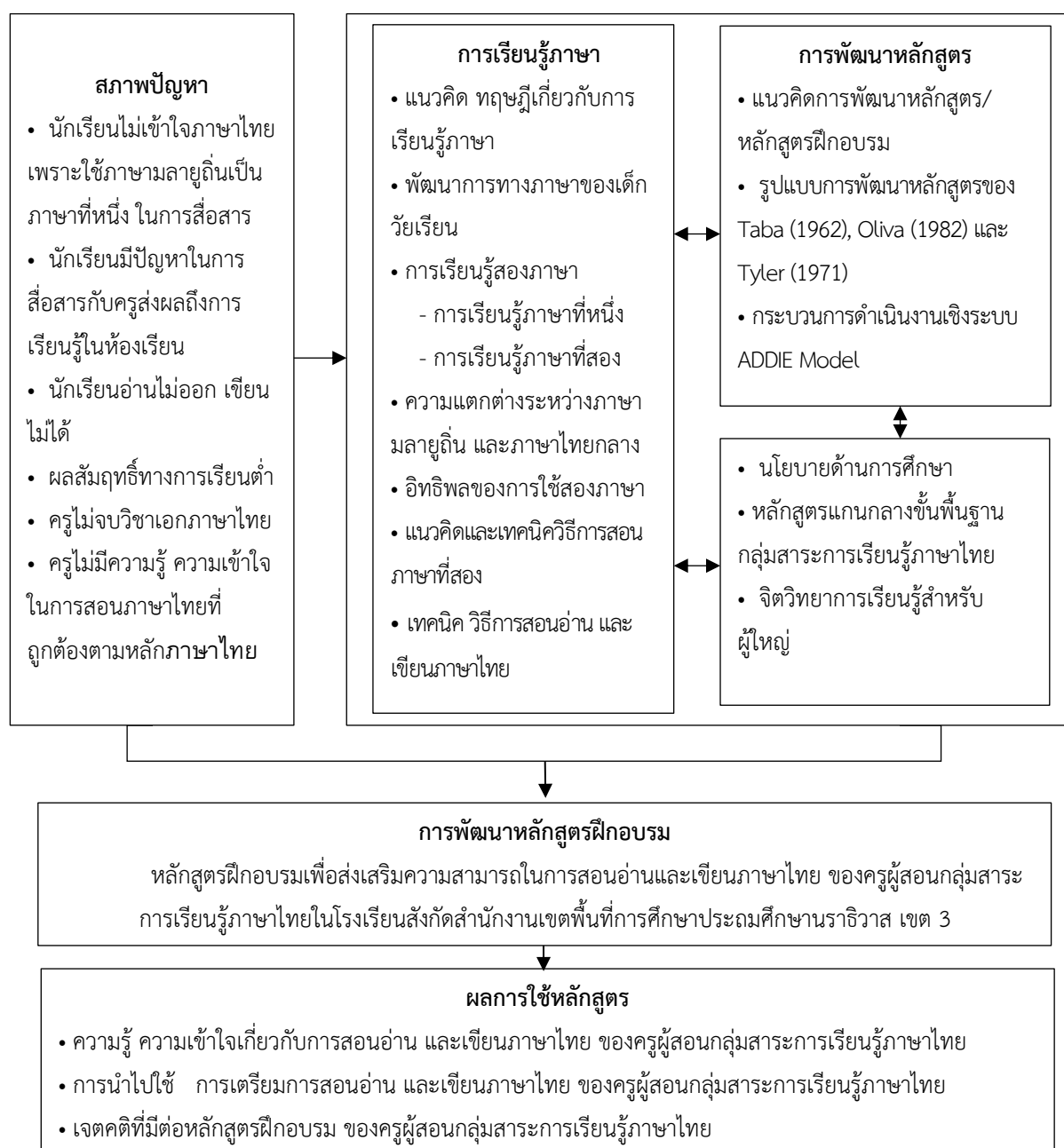
2.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 3

2.2 การนำไปใช้ โดยดูจากการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้วางแผนเตรียมการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านและเขียน ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลังผ่านการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่าน และเขียนภาษาไทย ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 3

2.3 เจตคติของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่าน และเขียนภาษาไทย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 3 เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยประยุกต์แนวคิด ADDIE Model ของครูส (Kruse, 2008, p. 1) ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 3 และเอกสารประกอบหลักสูตร มีการดำเนินงานตามขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นวิเคราะห์ (Analysis) เป็นการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 3 และศึกษาแนวคิดทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 ขั้นตอนออกแบบ (Design) ออกแบบโครงสร้างหลักสูตร โดยสังเคราะห์แนวคิด รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ ทาบ (Taba, 1962) โอลิวา (Oliva, 1982) และ ไทเลอร์ (Tyler, 1971) รวมทั้งออกแบบกำหนดรายละเอียดของจุดมุ่งหมาย การเลือกประสบการณ์ การจัดประสบการณ์ และการประเมินผล รวมถึงการออกแบบการสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ ทั้งแบบทดสอบวัดความรู้ ความเข้าใจ แบบประเมินการเตรียมการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย และแบบวัดเจตคติที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม

1.3 ขั้นพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม (Development) เป็นการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมฉบับร่างตามกรอบโครงสร้างหลักสูตรที่ออกแบบไว้ โดยมีองค์ประกอบของโครงสร้างหลักสูตร ดังนี้ สภาพปัญหาและความจำเป็น จุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรม เนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม กิจกรรมการฝึกอบรม สื่อการฝึกอบรม การวัดและประเมินผลการฝึกอบรม รวมทั้งพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ แบบประเมินการเตรียมการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย และ แบบวัดเจตคติที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม

ระยะที่ 2 การนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้ และการประเมินผลหลักสูตร

2.1 ขั้นดำเนินการ (Implementation) เป็นการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมฉบับร่างที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร โดยการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้อง จากผู้เชี่ยวชาญ นำมาทดลองนำร่องใช้หลักสูตร (Pilot study) และการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมกับกลุ่มเป้าหมาย

2.2 ขั้นประเมินผลของหลักสูตร (Evaluation) เป็นการประเมินผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมโดยหาประสิทธิผล ด้านความรู้ความเข้าใจ การนำไปใช้ โดยดูจาก การนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้วางแผนเตรียมการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย และศึกษาเจตคติ ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 3

หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 3 ซึ่งมีองค์ประกอบของหลักสูตร คือ สภาพปัญหาและความจำเป็น หลักการของหลักสูตรฝึกอบรม จุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรม เนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม กิจกรรมการฝึกอบรม สื่อประกอบการฝึกอบรม และการวัดและประเมินผลการฝึกอบรม แสดงผลเป็นตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการประเมินโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม

รายการ	ระดับความเหมาะสม		
	เฉลี่ย	SD	แปลผล
สภาพปัญหาและความจำเป็น			
1. การบรรยายถึงสภาพปัญหาและความเป็นมาของหลักสูตร	4.20	0.45	มาก
2. กล่าวถึงความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร	4.00	0.00	มาก
หลักการของหลักสูตรฝึกอบรม			
3. หลักการมีความชัดเจนสามารถแสดงจุดเน้นของหลักสูตร	4.20	0.45	มาก
4. หลักการของหลักสูตรมีความเป็นไปได้	4.20	0.45	มาก
5. การใช้ภาษาเรียงลำดับต่อเนื่อง และเข้าใจง่าย	4.20	0.45	มาก
6. หลักการของหลักสูตรสอดคล้องกับความเป็นมาของหลักสูตร	4.20	0.45	มาก
จุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรม			
7. การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรครอบคลุมด้านความรู้	4.20	0.45	มาก
8. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรมมีความสำคัญ และจำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา	4.60	0.55	มากที่สุด
9. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง	4.20	0.45	มาก
โครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม			
10. ความเหมาะสมขององค์ประกอบโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม	4.20	0.45	มาก
11. ความเหมาะสมของการกำหนดหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 1	4.20	0.45	มาก
12. ความเหมาะสมของการกำหนดหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 2	4.20	0.45	มาก
13. ความเหมาะสมของการกำหนดหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 3	4.20	0.45	มาก
14. ความเหมาะสมของการกำหนดหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 4	4.20	0.45	มาก
15. ความเหมาะสมของการกำหนดหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 5	4.20	0.45	มาก
16. ความเหมาะสมของการกำหนดหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 6	4.20	0.45	มาก

รายการ	ระดับความเหมาะสม		
	เฉลี่ย	SD	แปลผล
17. ความเหมาะสมของการกำหนดหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 7	4.40	0.55	มาก
18. ความเหมาะสมของการกำหนดหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 8	4.40	0.55	มาก
19. ความเหมาะสมของการกำหนดหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 9	4.40	0.55	มาก
20. ความเหมาะสมของการกำหนดหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 10	4.40	0.55	มาก
21. ความเหมาะสมของการกำหนดหน่วยฝึกอบรม หน่วยที่ 11	4.40	0.55	มาก
โครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม (ระยะเวลาฝึกอบรมตามหน่วย)			
22. ความเหมาะสมของระยะเวลาการฝึกอบรมของ หน่วยที่ 1	4.00	0.00	มาก
23. ความเหมาะสมของระยะเวลาการฝึกอบรมของ หน่วยที่ 2	4.00	0.00	มาก
24. ความเหมาะสมของระยะเวลาการฝึกอบรมของ หน่วยที่ 3	4.00	0.00	มาก
25. ความเหมาะสมของระยะเวลาการฝึกอบรมของ หน่วยที่ 4	4.00	0.00	มาก
26. ความเหมาะสมของระยะเวลาการฝึกอบรมของ หน่วยที่ 5	4.00	0.00	มาก
27. ความเหมาะสมของระยะเวลาการฝึกอบรมของ หน่วยที่ 6	4.00	0.00	มาก
28. ความเหมาะสมของระยะเวลาการฝึกอบรมของ หน่วยที่ 7	4.00	0.00	มาก
29. ความเหมาะสมของระยะเวลาการฝึกอบรมของ หน่วยที่ 8	4.00	0.00	มาก
30. ความเหมาะสมของระยะเวลาการฝึกอบรมของ หน่วยที่ 9	4.00	0.00	มาก
31. ความเหมาะสมของระยะเวลาการฝึกอบรมของ หน่วยที่ 10	4.00	0.00	มาก
32. ความเหมาะสมของระยะเวลาการฝึกอบรมของ หน่วยที่ 11	4.00	0.00	มาก
กิจกรรมการฝึกอบรมในหลักสูตร			
33. ความเหมาะสมของกิจกรรมการฝึกอบรมที่เลือกใช้ในหลักสูตร	4.40	0.55	มาก
สื่อประกอบการฝึกอบรม			
34. ความเหมาะสมของสื่อประกอบการฝึกอบรมที่กำหนดในหลักสูตร	4.40	0.55	มาก
การวัดและประเมินผลของหลักสูตรฝึกอบรม			
35. ความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลในช่วงก่อนการฝึกอบรม	4.40	0.55	มาก
36. ความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลในช่วงระหว่างการฝึกอบรม	4.40	0.55	มาก
37. ความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลในช่วงหลังการฝึกอบรม	4.40	0.55	มาก
เฉลี่ยรวม	4.40	0.40	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการประเมินโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 3 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40, SD = 0.40$)

2. ผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 3

2.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 3 ก่อนการฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรม ผลปรากฏดังตารางที่ 2 ค่าดัชนีประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรม ผลปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ก่อนและหลังการฝึกอบรม ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 3 (n = 20)

ผลการทดสอบ	n	\bar{X}	SD	df	t	p-value
หลังฝึกอบรม	20	26.55	2.21	19	7.213*	.000
ก่อนฝึกอบรม	20	20.45	4.22			

*p < .05

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนอ่านเขียนภาษาไทย หลังการฝึกอบรม ($\bar{X} = 26.55$, $SD = 2.21$) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการฝึกอบรม ($\bar{X} = 20.45$, $SD = 4.22$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 7.213$)

ตารางที่ 3 ค่าดัชนีประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 3

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย		ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
		ทดสอบก่อนการอบรม	ทดสอบหลังการอบรม	
20	30	20.45	26.55	0.6387

จากตารางที่ 3 ผลการทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนอ่าน เขียนภาษาไทย ก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 3 พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรม เท่ากับ 0.6387 แสดงว่า หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยของครูผู้สอนกลุ่ม

สาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 3 เพิ่มขึ้น 0.6387 หรือคิดเป็นร้อยละ 63.87

2.2 ผลการประเมินการนำไปใช้ จากแบบประเมินการเตรียมการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 3 ผลปรากฏดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการประเมินการเตรียมการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลังการฝึกอบรม

รายการพฤติกรรม	ผลการประเมิน		
	น (20 คน)	ร้อยละการ ปฏิบัติ	แปลผล
1 มีการเตรียมการทดสอบพื้นฐานการอ่านและเขียนภาษาไทยของนักเรียน	20	100.00	ปฏิบัติ
2 มีการเตรียมวางแผนวิเคราะห์ปัญหาการอ่าน และเขียนภาษาไทยของนักเรียน	20	100.00	ปฏิบัติ
3 มีการวางแผนเพื่อส่งเสริมการสอนอ่าน และเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียน	20	100.00	ปฏิบัติ
4 มีการวางแผนกำหนดการส่งเสริมการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนอย่างชัดเจน	20	100.00	ปฏิบัติ
5 มีการเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการอ่าน และเขียนภาษาไทย	20	100.00	ปฏิบัติ
6 มีการนำรูปแบบการสอนอ่านและเขียนพยัญชนะ และสระ ไปประยุกต์ใช้	20	100.00	ปฏิบัติ
7 มีการนำเทคนิคการแจกลูกสะกดคำ จากการฝึกอบรมไปประยุกต์ใช้	20	100.00	ปฏิบัติ
8 มีการนำเทคนิคการสอนอ่านและเขียนสะกดคำ ตามลักษณะของคำเป็น คำตาย ไปประยุกต์ใช้	19	95.00	ปฏิบัติ
9 มีการนำเทคนิคการผันวรรณยุกต์ จากการฝึกอบรมไปประยุกต์ใช้	13	65.00	ไม่ปฏิบัติ
10 มีการนำเทคนิคการฝึกอ่านและเขียนคำควบกล้ำไปประยุกต์ใช้	5	25.00	ไม่ปฏิบัติ
11 มีการนำเทคนิคการสอนอ่านและเขียนคำที่เป็นอักษรนำไปประยุกต์ใช้	5	25.00	ไม่ปฏิบัติ
12 มีการนำเทคนิค วิธีการสอนอ่านและเขียนคำที่มีตัวการันต์ไปประยุกต์ใช้	5	25.00	ไม่ปฏิบัติ
13 มีการนำเกม เพลง บทร้อยกรอง กิจกรรมต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้	20	100.00	ปฏิบัติ
14 มีการเตรียมสื่อเพื่อใช้ในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียน	20	100.00	ปฏิบัติ
15 มีการนำสื่อการสอนจากการอบรมไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนการจัดกิจกรรม	20	100.00	ปฏิบัติ
16 มีการวางแผนการวัดและประเมินผลการอ่านและเขียนภาษาไทยของนักเรียน	20	100.00	ปฏิบัติ
17 มีการนำวิธีการวัดและประเมินผลไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนการวัดและประเมินผลการอ่านและเขียนภาษาไทยของนักเรียน	20	100.00	ปฏิบัติ
ภาพรวม		84.41	ปฏิบัติ

จากตารางที่ 4 พบว่า หลังการฝึกอบรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีการนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปใช้ในการวางแผนเตรียมการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยทั้ง 20 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ในเรื่องของการทดสอบพื้นฐานการอ่าน และเขียนภาษาไทยของนักเรียน การเตรียมวางแผนวิเคราะห์ปัญหาการอ่านและเขียนภาษาไทย

ของนักเรียน การวางแผนเพื่อส่งเสริมการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย การวางกำหนดการส่งเสริมการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนอย่างชัดเจน การเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย รูปแบบการสอนอ่านและเขียนพยางค์และสระ เทคนิคการแจกลูกสะกดคำ เทคนิคการสอนอ่าน และเขียนสะกดคำ ตามลักษณะของคำเป็น คำตาย มีการนำเกม เพลง บทร้อยกรอง กิจกรรมต่าง ๆ จากการอบรมมาประยุกต์ใช้ มีการเตรียมสื่อการสอนและนำสื่อการสอนจากการอบรมไปประยุกต์ในการวางแผนการจัดกิจกรรม ในส่วนของภาพรวมการนำความรู้จากการฝึกอบรมมาใช้วางแผนเตรียมการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย หลังการฝึกอบรม พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีการนำความรู้มาใช้ในการวางแผนเตรียมการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 84.41 ซึ่งอยู่ในระดับมีการนำไปปฏิบัติ

2.3 ผลการวัดเจตคติที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 3 ผลปรากฏดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการวัดเจตคติที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่เข้ารับการฝึกอบรม (n = 20)

รายการ	ระดับเจตคติ		
	\bar{X}	SD	แปลผล
ด้านบรรยากาศ			
เปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	4.90	0.31	มากที่สุด
ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	4.75	0.44	มากที่สุด
เปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ	4.90	0.31	มากที่สุด
ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดความคิดที่หลากหลาย	4.65	0.49	มากที่สุด
ภาพรวมด้านบรรยากาศ	4.80	0.40	มากที่สุด
ด้านเนื้อหา			
มีประโยชน์ในการส่งเสริมทักษะด้านการอ่านและเขียนภาษาไทยสำหรับเด็กที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้	4.80	0.41	มากที่สุด
เนื้อหาแปลกใหม่กว่าที่ผู้เข้ารับการอบรมเคยรู้	4.45	0.76	มาก
เนื้อหาการอบรมสามารถนำไปสอนเพื่อแก้ไขการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของเด็กได้ดี	4.80	0.41	มากที่สุด
เนื้อหาการฝึกอบรมที่ครอบคลุมการส่งเสริมการสอนอ่าน และเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ของเด็ก ทำให้เกิดประโยชน์ในการฝึกอบรม	4.60	0.50	มากที่สุด
ภาพรวมด้านเนื้อหา	4.66	0.55	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการฝึกอบรม			
กิจกรรมการฝึกอบรมส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่าน และเขียนภาษาไทย	4.60	0.55	มากที่สุด
กิจกรรมการฝึกอบรมช่วยให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น	4.55	0.76	มากที่สุด
กิจกรรมการฝึกอบรม มีการปฏิบัติเป็นสิ่งที่ไม่น่าเบื่อ	4.50	0.51	มากที่สุด
กิจกรรมการฝึกอบรมส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	4.50	0.51	มากที่สุด

รายการ	ระดับเจตคติ		
	\bar{X}	SD	แปลผล
ภาพรวมด้านกิจกรรมการฝึกอบรม	4.55	0.59	มากที่สุด
ด้านสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม			
สื่อในการฝึกอบรมที่ดีควรมีความเหมาะสมกับเนื้อหา และกิจกรรมในการฝึกอบรม	4.65	0.93	มากที่สุด
สื่อที่มีความหลากหลายช่วยส่งเสริมให้เข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น	4.75	0.72	มาก
สื่อจำเป็นเหมาะสมกับวัยของผู้เข้ารับการอบรม	4.45	0.51	มาก
สื่อที่ใช้มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้	4.45	0.51	มาก
ภาพรวมด้านสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม	4.58	0.69	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล			
การแจ้งผลคะแนนของผู้เข้ารับการอบรม ทำให้สามารถนำข้อมูลจากการประเมินไปปรับปรุงการเรียนรู้ได้	4.30	0.80	มาก
ผู้เข้ารับการอบรมขอวิธีการประเมินผลในการอบรมครั้งนี้	4.20	0.69	มาก
การประเมินผลในการฝึกอบรมแต่ละหน่วยมีความเหมาะสมกับเนื้อหาที่ฝึกอบรม	4.25	0.79	มาก
การประเมินผลที่ดีไม่ควรนำคะแนนของทุกคนมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม	3.20	1.50	ปานกลาง
ภาพรวมด้านการวัดและประเมินผล	3.90	1.14	มาก
ภาพรวมทั้งหมด	4.50	0.78	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า เจตคติที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่เข้ารับการฝึกอบรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.50$, $SD = 0.78$)

สรุปผลการวิจัย

1. หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 3 ซึ่งมีองค์ประกอบของหลักสูตร คือ สภาพปัญหาและความจำเป็น หลักการของหลักสูตรฝึกอบรม จุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรม เนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม กิจกรรมการฝึกอบรม สื่อประกอบการฝึกอบรม และการวัดและประเมินผลการฝึกอบรม ผลการประเมินโครงสร้างหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40$, $SD = 0.40$)

2. ผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 3 พบว่า 2.1) คะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย หลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าดัชนีประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมเท่ากับ 0.6387 ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 63.87 2.2)

การนำความรู้ไปใช้วางแผนการเตรียมการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย มีการนำไปปฏิบัติร้อยละ 84.41 2.3) เจตคติของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.50$, $SD = 0.78$)

อภิปรายผล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยใน 2 ประเด็น ดังนี้

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 3 มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ได้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากในการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล โดยการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน 2) ขั้นการออกแบบ 3) ขั้นพัฒนาหลักสูตร เป็นการพัฒนาศูนย์ฝึกอบรมฉบับร่าง ตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรโดยผ่านการประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ 4) ขั้นดำเนินการ โดยการทดลองนำร่องใช้หลักสูตร และการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 3 กับครูที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย 5) ขั้นประเมินผลของหลักสูตร เนื่องจากผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการพัฒนาศูนย์ฝึกอบรมที่ผ่านการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นระบบโดยผ่านกระบวนการฝึกอบรม 4 ขั้นตอนซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรของทาบ (Taba, 1962, วิชัย วงษ์ใหญ่, 2554 น. 50) ที่ระบุว่าในการพัฒนาหลักสูตรควรเริ่มตั้งแต่ 1) วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนและสังคม 2) กำหนดจุดมุ่งหมาย 3) เลือกเนื้อหาสาระ 4) จัดและรวบรวมเนื้อหาสาระ 5) เลือกประสบการณ์การเรียนรู้ 6) จัดประสบการณ์การเรียนรู้ 7) ประเมินผลนอกจากนี้ในการจัดกิจกรรมการฝึกอบรมครูผู้วิจัยใช้เทคนิคการฝึกอบรมระหว่างปฏิบัติงาน (on the job training) ทำให้ครูผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เรียนรู้พร้อมกับการทำงานซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย ครูผู้เข้ารับการฝึกอบรมเห็นประโยชน์ของการเรียนรู้เทคนิควิธีการใหม่ๆ ที่ส่งผลดีต่อการจัดกิจกรรมการสอนอ่านและการเขียนภาษาไทย นอกจากนี้ ยังได้มีส่วนร่วมในทุกกระบวนการฝึกอบรม เพราะเป็นการฝึกอบรมที่เน้นการลงมือปฏิบัติ ให้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนผลการเรียนรู้ตลอดจนลงมือปฏิบัติจริง ผ่านกระบวนการแก้ปัญหาจากการฝึกปฏิบัติจริง นำผลจากการทำบทปฏิบัติการในหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้ปฏิบัติจริงในห้องเรียน มีจุดเด่น คือ ในการฝึกอบรมจะมีได้มุ่งเน้นให้ทราบเพียงหลักการและทฤษฎีเท่านั้น แต่ให้ความสำคัญกับการประยุกต์และนำความรู้ไปใช้ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนเองกับเพื่อนครูทั้งด้านความรู้และประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน การระดมสมอง การอภิปราย การสะท้อนความคิดจากการปฏิบัติ ทำให้ครูผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ทบทวนและศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติมจากการปฏิบัติการสอนโดยผู้วิจัยใช้เทคนิคการโค้ช ซึ่งทำให้ครูได้เห็นแนวทางและเกิดการเรียนรู้และสามารถนำเทคนิคการโค้ชไปใช้กับผู้เรียนในการจัดกิจกรรมการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยได้มากยิ่งขึ้น

2. ผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 3 มีผลตามเกณฑ์ที่กำหนดดังนี้

2.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 3 คือ คะแนนการทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยก่อนและหลังการฝึกอบรม เมื่อประเมินค่าดัชนีประสิทธิผลการทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ก่อนและหลังการฝึกอบรม พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.6387 แสดงว่า ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 3 มีความรู้เพิ่มขึ้น 0.6387 หรือคิดเป็นร้อยละ 63.87 และพบว่า คะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย หลังการฝึกอบรม ($\bar{x} = 26.55$, $SD = 2.21$) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการฝึกอบรม ($\bar{x} = 20.45$, $SD = 4.22$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 7.213$) ซึ่งเป็นผลมาจากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบการฝึกอบรมที่เหมาะสมกับหลักสูตร และผู้เข้ารับการฝึกอบรม อีกทั้งการจัดลำดับเนื้อหาการฝึกอบรมที่เริ่มจากเนื้อหาที่เป็นพื้นฐานการสอนอ่าน และเขียนภาษาไทยจากง่าย ไปยาก เป็นลำดับ เป็นขั้นตอนที่ชัดเจน ร่วมกับการจัดกิจกรรมการฝึกอบรมที่หลากหลายให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้คิด ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ผู้เข้ารับการอบรมมีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยให้กับนักเรียนมากขึ้น ต่างกัน ทำให้สามารถนำประสบการณ์ในการปฏิบัติการสอนในสถานการณ์จริงมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อภิปราย สะท้อนมุมมองจากการปฏิบัติได้อย่างหลากหลาย กิจกรรมการฝึกอบรมเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนครูผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้วยกัน เกิดการเรียนรู้จากกลุ่ม มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันตลอดเวลา ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของสลาบิน (Slavin, 1991) ที่กล่าวว่า การปฏิบัติกิจกรรมระหว่างสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ และช่วยพัฒนาผลการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

2.2 การนำไปใช้ โดยดูจากการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้วางแผนเตรียมการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านและเขียน ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลังผ่านการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย คือ หลังการฝึกอบรม ผู้เข้ารับการอบรมมีการนำความรู้ จากการฝึกอบรมไปใช้ในการวางแผนเตรียมการสอนอ่าน และเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 84.41 ซึ่งอยู่ในระดับมีการนำไปปฏิบัติ โดยประเด็นที่ผู้เข้ารับการอบรมทุกคนนำไปปฏิบัติในการวางแผนเตรียมการสอนและเขียนภาษาไทย สำหรับคิดเป็นร้อยละ 100 คือ การทดสอบพื้นฐานการอ่านและเขียนภาษาไทยของนักเรียน การเตรียมวางแผนวิเคราะห์ปัญหาการอ่านและเขียนภาษาไทยของนักเรียน การวางแผนเพื่อส่งเสริมการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียน การวางแผนกำหนดการส่งเสริมการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยอย่างชัดเจน การเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านและเขียนภาษาไทย รูปแบบการสอนอ่านและเขียนพยางค์และสระ เทคนิคการแจกลูก สะกด

คำ เทคนิคการสอนตามลักษณะของคำเป็น คำตาย มีการนำเกม เพลง บทร้อยกรองและกิจกรรมต่าง ๆ จากการอบรมมาประยุกต์ใช้ รวมทั้งมีการเตรียมสื่อการสอนและนำสื่อการสอนจากการอบรมไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนการจัดกิจกรรม และมีการวางแผนการวัดและประเมินผลโดยนำวิธีการวัดประเมินผลจากการอบรมไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนการวัดประเมินผล การอ่านและเขียนภาษาไทยของนักเรียน ซึ่งประเด็นดังกล่าวข้างต้นทั้งหมด เป็นเนื้อหาในการจัดกิจกรรมฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย โดยได้มาจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักการสอนภาษาไทย แนวคิดการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย แนวคิดเทคนิควิธีการสอนภาษาที่สอง รวมทั้งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ มาจัดลำดับเนื้อหาการฝึกอบรมจากง่ายไปยาก โดยต้องมีการคัดกรองปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียน ว่าเกิดจากสาเหตุใด โดยอาจใช้การทดสอบต่าง ๆ เข้ามาทดสอบพื้นฐานนักเรียน นำข้อมูลจากการทดสอบมาวิเคราะห์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นปัญหาที่แท้จริงของการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ของนักเรียนรายบุคคลเพราะหากไม่รู้ปัญหาที่แท้จริงก็ไม่สามารถแก้ปัญหาได้อย่างตรงจุด ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2557, น. 39 – 42) ได้กล่าวถึงไว้ในเอกสารประกอบการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาศักยภาพครูและศึกษานิเทศก์ด้านเทคนิคการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ว่า การวินิจฉัยการอ่านเป็นนวัตกรรมหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขปัญหาการอ่านไม่ออกหรือการอ่านไม่ถูกต้อง เพราะการวินิจฉัยการอ่านเป็นกระบวนการรวบรวมข้อมูล ค้นหา วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เด็กอ่านไม่ออกหรือเขียนไม่ถูกต้อง โดยครูจะต้องพัฒนาการอ่านที่ถูกต้องให้กับผู้เรียนในระดับประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นการวางรากฐานที่สำคัญ โดยสอนอ่านและวินิจฉัยการอ่านของผู้เรียนไปในคราวเดียวกัน ซึ่งนอกจากครูต้องเข้าใจทักษะกระบวนการพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียนและสอนอ่านตามลำดับขั้นตอนแล้ว ยังต้องวินิจฉัยการอ่านของผู้เรียนตลอดเวลาควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน เพื่อเป็นการตรวจสอบความรู้พื้นฐานและความเข้าใจของผู้เรียน ค้นหาสาเหตุว่าผู้เรียนมีจุดอ่อนในการอ่านอย่างไร ในส่วนของเนื้อหาการฝึกอบรมที่เป็นเทคนิค วิธีการสอนต่าง ๆ ที่ผู้เข้ารับการอบรมทุกคนนำไปใช้ในการวางแผนเตรียมการสอนอ่าน และเขียน ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ผู้วิจัยคิดว่ามีความสำคัญ และเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการอ่านและเขียนภาษาไทยของนักเรียน คือ รูปแบบการสอนอ่าน และเขียนพยัญชนะและสระ เทคนิคการแจกลูก สะกดคำ เทคนิคการสอนอ่าน และเขียนสะกดคำ ตามลักษณะของคำเป็น คำตาย การนำเกม เพลง บทร้อยกรองและกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งสื่อประกอบการสอนซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับวิธีการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยของครูระดับประถมศึกษาตอนต้น จากงานวิจัยของ มธุรส ประภาจันทร์ และคณะ (2559, น. 315) พบว่า 1) ควรเริ่มสอนอ่านจากเนื้อหาว่าง่าย ไปยาก คือ เริ่มจากการให้นักเรียนรับรู้และจำพยัญชนะ และสระได้ก่อนเป็นเบื้องต้น นั่นคือการสอนให้เด็กเห็นรูปของพยัญชนะทั้ง 44 ตัว และสระทุกตัว โดยควรที่จะเริ่มสอนจากสระเสียงยาว 12 เสียง และสระเสียงสั้น 8 เสียงตามลำดับ 2) การรับรู้รูปวรรณยุกต์และการฝึกผันเสียงวรรณยุกต์ การฝึกประสมคำ เพื่อให้เกิดความคล่องในการอ่าน และความสามารถในการอ่านสะกดคำ คือ การแยกส่วนประกอบของคำออกมา ว่าคำนั้น ๆ ประกอบด้วย พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดอะไรบ้าง 3) ความสามารถในการอ่านแจกลูกสะกดคำ ต่อด้วยการเรียบเรียงเนื้อหาจากง่าย คือใช้คำศัพท์ที่ง่าย อ่านและสะกดได้โดยไม่ซับซ้อน (แม่ ก กา) ไม่มีตัวสะกด ไปยังยาก คือใช้คำศัพท์ที่ยาก มีความซับซ้อน มีรูปสระเพิ่มขึ้นมา โดยการสอนอ่าน

เป็นทักษะที่ต้องฝึกย้ำ ซ้ำ ทวน บ่อย ๆ นักเรียนจึงจะอ่านได้คล่องและควรจัดกิจกรรมหลายอย่างเพื่อให้ผู้เรียนสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย จดจำง่าย และสำคัญที่สุดที่ครูจะต้องให้เวลากับการสอนอย่างเต็มที่ และสอนตามขั้นตอน อย่าเร่งรัด รีบร้อนจนเด็กตามไม่ทัน เพราะจะนำไปสู่การเกิดปัญหาอ่านไม่ออกในที่สุด

2.3 เจตคติของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่าน และเขียนภาษาไทย คือ ผู้เข้ารับการอบรมมีเจตคติต่อหลักสูตรฝึกอบรมโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบรรยากาศมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากผู้เข้ารับการอบรมเห็นว่า บรรยากาศการอบรมไม่เคร่งเครียด เป็นกันเอง วิทยากรดูแลเอาใจใส่ มีความเป็นกัลยาณมิตรกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม อีกทั้งยังพบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความเห็นว่าการฝึกอบรมในครั้งนี้ เปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และ เปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการอบรมทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ ด้านเนื้อหา ผู้เข้ารับการอบรมคิดว่าเนื้อหาการฝึกอบรมสามารถนำไปสอนเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ของนักเรียนได้ดี เพราะได้รับความรู้ทั้งด้านทฤษฎี และทักษะการปฏิบัติ รวมถึงได้เทคนิควิธีการที่จะส่งเสริม หรือแก้ไขนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ เนื้อหาของการฝึกอบรมสามารถที่จะเติมเต็มในกิจกรรมการสอนในห้องเรียน เพื่อใช้แก้ปัญหาดังกล่าวได้ เนื่องจาก เนื้อหา มีความละเอียด เป็นขั้นตอนจากง่าย ไปยาก เป็นรูปธรรม สามารถนำไปใช้ได้จริงในชั้นเรียนที่มีนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ อีกทั้งด้านกิจกรรมการฝึกอบรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเห็นว่ากิจกรรมการฝึกอบรมส่งเสริมทักษะการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียน เนื่องจากเป็นกิจกรรมการฝึกอบรมส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีส่วนร่วม ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งกับวิทยากร ผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้วยกันเอง ในวิธีการแก้ปัญหา การอ่าน เขียนภาษาไทยไม่คล่องของนักเรียน กิจกรรมการฝึกอบรมเป็นเชิงปฏิบัติการ ได้ความรู้ และได้ร่วมกิจกรรมทั้งในลักษณะของการทำใบงาน การศึกษาใบความรู้ และการลงมือปฏิบัติจริง การจัดทำสื่อการสอนที่สามารถนำไปใช้ได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างความสามารถในการสอนอ่าน และวินิจัยการอ่าน สำหรับครูระดับประถมศึกษาตอนต้น ของมจรส ประจักษ์นทร์ และคณะ (2559, น. 321) พบว่า การให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เรียนรู้ พร้อมกับการทำงานซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเห็นประโยชน์ของการเรียนรู้เทคนิควิธีการใหม่ๆ ที่ส่งผลดีต่อการจัดกิจกรรมการสอนอ่าน การมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการฝึกอบรม โดยเป็นการฝึกอบรมที่เน้นการลงมือปฏิบัติมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสะท้อนผลการเรียนรู้ตลอดจนการลงมือปฏิบัติจริงผ่านกระบวนการแก้ปัญหาจากการฝึกปฏิบัติจริง นำผลจากการปฏิบัติในหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้ปฏิบัติจริงในห้องเรียน มิได้มุ่งเน้นให้ทราบเพียงหลักการและทฤษฎีเท่านั้น แต่ให้ความสำคัญกับการประยุกต์และนำความรู้ไปใช้ ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ได้จริงด้านสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความเห็นว่า สามารถนำไปปรับใช้เพื่อจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้ เนื่องจากผลิตสื่อซึ่งมีเป้าหมายชัดเจน คือ เป็นสื่อที่ช่วยแก้ปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ของนักเรียน รวมทั้งมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสาธิตการใช้สื่อการสอนต่าง ๆ ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีสื่อ และเทคนิควิธีการใช้สื่อที่สามารถนำไปใช้ประกอบการสอนได้ในสถานการณ์จริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูควรศึกษาและนำเทคนิคการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยแบบแจกลูก สะกดคำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ แบบเป็นลำดับขั้นตอน จากง่ายไปสู่ยาก โดยผ่านการใช้เทคนิคการโค้ชเพื่อการรู้คิด ใช้การเสริมพลังการอ่านและใช้การตั้งคำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดเวลา
2. หลักสูตรฝึกอบรมควรเป็นหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนเวลาในการฝึกอบรมให้เหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม งบประมาณ หรือตามความพร้อมของหน่วยงานได้ เพื่อให้ครูมีเวลาในการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ในการวางแผนเตรียมการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้
3. มีการพัฒนาสื่อการเรียนรู้การสอนอ่านและเขียนภาษาไทยทั้งหนังสือเรียน หนังสืออ่านเพิ่มเติม และจัดหาบทอ่านและเขียนเสริมในแต่ละช่วงของเวลาเรียน ซึ่งเกิดจากการนำแบบฝึกอ่านแจกลูก สะกดคำ ไปแต่งเป็นกลุ่มคำ ประโยค หรือเรื่องราวง่ายๆ ในชีวิตประจำวัน โดยต้องจัดวางและสร้างเรื่องราวอย่างเป็น ระบบตามโครงสร้างพื้นฐานของคำที่ไม่ซับซ้อนไปสู่คำที่มีโครงสร้างซับซ้อน ถูกต้องตามหลักการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย
4. ผู้บริหารสถานศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 3 ไปเป็นเป้าหมายในการพัฒนาครูผู้สอน ให้มีทักษะในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษา วิจัยและพัฒนา รูปแบบการฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 3 อย่างต่อเนื่องในระยะยาวและเก็บข้อมูลแบบอนุกรมเวลาเพื่อทราบถึง พัฒนาการของความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย วินิจฉัยการอ่านและการเขียนของครูผู้สอน และผลที่เกิดกับผู้เรียนในระยะต่อไป
2. ควรมีการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย วินิจฉัยการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยนำแนวคิดการวินิจฉัยผู้เรียนไปบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- นาคยา ปิลันธนาพันธ์. (2545). จากมาตรฐานสู่ชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- มธุรส ประภาจันทร์ และคณะ. (2559). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างความสามารถในการสอนอ่านและการวินิจฉัยการอ่าน สำหรับครูระดับประถมศึกษาตอนต้น. ปริญญานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา. (2554). *จากหลักสูตรแกนกลางสู่หลักสูตรสถานศึกษา กระบวนทัศน์ใหม่ การพัฒนา*. กรุงเทพฯ: จริยสุนิทางค์การพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *คู่มือการสอนอ่านเขียน โดยการแจกลูกสะกดคำ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). *รายงานผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (Reading Test: RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2563*. สืบค้นจาก <http://180.180.244.43/NT/ExamWeb/FrLogin.aspx>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). *รายงานผลการประเมินคุณภาพผู้เรียน (NT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2563*. สืบค้นจาก <http://180.180.244.43/NT/ExamWeb/FrLogin.aspx>
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2557) *เอกสารประกอบการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาศักยภาพครู และศึกษานิเทศก์ด้านเทคนิคการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้*. (อัดสำเนา)
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 3. (2562). *รายงานสรุปผลการนิเทศติดตามการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 3*. (อัดสำเนา)
- Kruse, K. (2008). *Introduction to instructional design and the ADDIE model*. Retrieved from http://www.e-learningguru.com/articles/art2_1.html
- Oliva, P.F. (1992). *Developing the Curriculum*. (3rd ed). New York: Harper Collins.
- Slavin, R. E. (1991). *Student Team Learning: A Practical Guide to Cooperative Learning*. Washington DC: National Education Association.
- Taba, H. (1962). *Curriculum Development: Theory and Practice*. New York: Harcourt Brace and World.
- Tyler, Ralph W. (1957). *Basic Principles of Curriculum and Instruction*. Chicago: University of Chicago Press.

การอ้างอิงบทความ

วรนาฏ สุคนธ์รัตน์, วิมลรัตน์ จตุรานนท์ และสิริวรรณ จรัสวีวัฒน์. (2564). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 3. *e-Journal of Education Studies, Burapha University*, 3(2), 37-54. สืบค้นจาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/ejes/article/view/248190>

